

KUOHIOJEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti. Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen. Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite Posentie 2, 14980 Kuohijoki, e-mail: raimo.maurola@elisinet.fi P0408228192. Kolmastoista vuosikerta n:o 6/23.9.2023

PÄÄKIRJOITUS

Lämmin ja tapahtumarikas kesä, se alkaa tämän lehden ilmestyessä olla jo taputeltu. Tämä kesä tullaan muistamaan monista kulttuuritapahtumista, jotka huipentuivat Kuohijoen Taidekuohut tapahtumasarjaan kuuluvaan; Kukkia-kvartetin konserttiin Klubilla, jota kunnioitti läsnäolollaan meidän niin ihana kunnanjohtaja Pauliina Pikka.

Pian koittaa aika, kun luonto ruskaantuu ja näyttää vielä väriloistonsa – ennen kuin sen lehdet alkavat varista luonnon valmistautuessa talven tuloon. Syksyn myötä, kun kesäasukkaat ovat kaikonnet ja mökit hiljentyneet, ja kun viimeisetkin mökkiläiset ovat mökkinsä sulkeneet, kylä palaa normaaliin viidenkymmenen savun yhteisöön.

Tänä kesänä olen oppinut näkemään, kuulemaan ja jopa aistimaan mitä ympäristössä tapahtuu. Sen sanoiksi saattaminen on sitten kokonaan eri juttu. Vuosi vuodelta se käy yhä vaikeammaksi. Neljäkymmentäkolme kesää olen kylällä nähnyt – ja elänyt. Elänyt väkevässä kyläyhteisössä, missä jokainen tuntee toinen toisensa. Ei elämä kylällä silti kokonaan hiljene, *vaik´ kesäasukkaat, he kera muuttolintuin matkannevat päin etelää*, jotkut jopa Välimeren rannoille saakka. Täällä elosta pitävät huolen, Liikkuvat Leidit, erämiehet, rakentajat, kutomakerholaiset, ja muutama talvikalastaja. Kuin myös Veparin hallinto ja Aholan miehet, jotka näitä kylänpeltoja nykyisin viljelevät.

Neljäkymmentäkolme kesää olen ajanut pääkaupunkiseudusta tänne. Tutuksi on tie tullut ja kilometrejäkin on kertynyt melkoisesti niin, että kuudes auto on nyt menossa. Sittemmin kun työrupeamani tuli täyteen, aikaa kylällä oleskeluun on jäänyt hauenkudusta muikunkutuun. Mutta – mutta, niin nopeasti ne kesät kuluvat ja pitkät pimeät kaupunkien talvi-illat alkavat. Niistäkin on selvitty toistaiseksi melko vähin henkisin vaurioin. Kiitos siitä kuuluu ystäville, Kuohijoelle ja Keinumäelle, jonka maahan olen juureni syvälle kaivanut.

Arnold Kirveskoski päätoimittaja

Kylätoimittaja Yrjö Järventausta

Kylällä nähtyä ja kuultua

Luonto on tänä kesänä tarjonnut parastaan. On kantarelleja, suppilovahveroita, mustia torvisieniä sekä tatteja runsain määrin. Mustikoitakin on ollut, mutta puolukkaa tavanomaista vähemmän. Toimituksen tietoon on tullut, että hyvät ihmiset ovat tuoneet vanhoille ihmisille sieniä, marjoja ja jopa kaloja, jotka he ovat kiitollisuudella vastaanottaneet. Hyvät ihmiset eivät ole kylältä mihinkään kadonneet.

Kuvat: Jaana Jokinen

1) "Loppukesän arki-illat - mitä ihastuttavaa aikaa! On rauhallista, leppoisaa ja valoisa, mutta enää ei ole liian kuuma! Suurin osa kylän kesämökeistä on jo tyhjiään, mutta ainakin yksi kalamies lähtee illansuussa ajelemaan jokea pitkin, koettamaan kalaonneaan Kukkiolla!"

Terkuin Sinikka

2) Moni on tänä kesänä harmitellut, kun kantarellisato näyttäisi jääneen normaalia vaatimattommaksi, todennäköisesti ajoittain luontoa vaivanneen kuivuuden takia. Toisaalta kun tarpeeksi perusteellisesti on Kuohijoen metsiä tarponut, on oppinut melkein neliömetrin tarkkuudella tuntemaan, missä metsien keltainen kulta tapaa esiin putkahdella. Tällaisia aarrelöytöjä on tänäkin kesänä voinut tehdä - yhteensä kantarelleja

olen tänä kesänä kotiin kantanut Kuohijoen metsistä tähän mennessä noin 40 litran verran.

3) Maaseudun kehittämissyhdistys Pomoottori ry:n toiminta päättyy tänä vuonna. Nykyisinhän Pälkäne kuuluu Pirkan Helmen alueeseen, jota kautta on mahdollisuus hakea jälleen nykyisin EU-rahoitteisia Leader-hanketukia. Pomoottori ry on reilun 20 vuoden aikana ollut mukana ainakin 13:ssa erityyppisessä hankkeessa, jotka on toteutettu Kuohijoen alueella. Suurin osa hankkeista on ollut kyläyhdistyksen toteuttamia, lisäksi hanketoimijoina ovat vuosien varrella olleet ainakin Kuohijoen Puhtaan Luonnon Puolesta ry, Kuohijoen Kulttuuriyhdistys ry ja Kuohijoen Eräpojat ry.

Pomoottori järjesti la 12.8. Orivedellä Leväslahden Pienviljelijäyhdistyksen talolla seminaaripäivän, jossa yhdistyksen nykyisiä ja entisiä hallituksen jäseniä kokoontui muistelemaan toteutettuja hankkeita ja tutkailemaan hankekohteiden nykytilaa. Kuohijokea tilaisuudessa oli edustamassa Jaana Jokinen, joka on ollut Pomoottorin hallituksessa toistakymmentä vuotta.

Pomoottorin toimihenkilöille Mikko Rissaselle ja Merja Kirjasniemelle luovutettiin Kuohijoen Kyläyhdistys-Vepari ry:n hallituksen valtuuttamana Kuohijoki-ämpärit ja Kuohijoki 2024 -kalenterit kiitoksena pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta työstään maaseudun kylien hyväksi.

Promoottorit Mikko ja Merja.

Kuva: Jaana Jokinen

4) Kuohijoki 2024 -kalenterit ovat olleet myynnissä kesän ajan, ja vielä niitä on jonkin verran jäljellä. Tuttuun tapaan kalenterit tullaan jälleen myymään loppuun syksyn

mittaan, joten nyt kannattaa tilata kalenterit niin kauan kuin niitä riittää! Tilaukset kätevimmin osoitteesta kuohijoki@kuohijoki.fi. terkuin Jaana

Näin naapurissa

Puutikkalan VPK:n talolla lettukahvio 13.8.2023

Makkaraa ja vanhojen valokuvien näyttely.

Rallia ja historiaa

Lahti Historic Rally tulokset

1. **Latvala Jari-Matti - Mälkönen Enni** 1:15:54.4
2. Érdi Tibor jun. - Kerék István 1:23:42.7
3. Graham Ernie - Graham Karen 1:26:42.8

<https://lahtihistoricrally.fi>

11-12.8.2023 nähtiin kylällä reitin siirtymävaihe. Pörinää ja pärinää riitti lauantaina kylällä. Havaittiinpa kylällä joitakin selvästi ylinopeuksia. Kuvan autot ajoivat siististi.

Rokkia 5.8.2023

August Rock 24 lippuja 331, tarkastuslaskenta euroja 4985 TAYS Lastenpsykiatrialle. Alkuillasta tuli täyteen 70000 euron kokonaissumma kaikki rokkimeiningit laskien AR ykkösestä lähtien. Muistimme kyseisen lipun ostajaa Anita Björniä pienellä tuotepaketilla.

Kokonaissumma sitten olikin jo 73063 euroa kaikki rokit huomioiden, asiakkaita on ollut 6771. Mainittakoon, että kaikkein ensimmäisessä August Rockissa oli 119 katsojaa..

10.8.2023 Arto

Kulttuuritoimittaja *Rafael Martikainen*

Kuohijoen Taidekuohut päätöspäivä

26.08.2023 19:00

Riemukkaan tasokas ja jo perinteeksi muodostunut kesän päätöskonsertti, missä kuullaan klasaribiisejä, tuttuja kappaleita ja Aslakin esittämiä chansoneja. Kvartetissa soittavat viulistit Riikka Westerlund ja Anssi Koskela, alttoviulisti Sameli Vettenranta ja sellisti Eeva Rysä. Mukana myös trumpettisti Sebu Rysä.

TAPAHTUMAN JÄRJESTÄJÄ:
Kuohijoen Kyläyhdistys- Vepari ry.

Tässä tunnelmia Kukkia -kvartetin konsertin huippuihanista tunnelmista. Tuo teksti tuossa on kaappaus kunnanjohtaja Pauliina Paikan facesivusta, jossa hän hehkuttaa tuota iltaa ja meidän kylää. Meillä oli niin hauskaa kun saimme osallistua korkeantason ammattilaisten kanssa musisoimaan - Pauliina: nokkahuilu, Leena ja Aslak: lintupillit, Jaana: triangeli ja minä jänisräikkä... Myös yleisö pääsi ottamaan osaa kappaleissa rytmillisin taputuksin ohjatusti! Aslakin esittämät ranskankieliset chansongklassikot olivat tietysti myös niin tunnelmaatihkuvia, hienoja. Lähetän tuollaisen kuvasarjan, kuvat ovat eri ihmisten ottamia, minulle toimitettuja, en pysty sanomaan keiden kuvia. Sinikka

< Pauliina Pikka ... 🔍

Julkaisut Kuvat

Kerrassaan upea elokuun venetsialaisilta Aslak And The Eskimos klubilla Pälkäneen Kuohijoella! 😊 En voi kuin ihmetellä, että tällainenkin täysin uniikki paikka meiltä löytyy. 🤔👍

Tupa oli täynnä ja Kukkia Ensemble soitti itsensä syväälle kaikkien sydämiin. ❤️ Myös Aslak tunnelmoi upeasti ranskaksi hienoja klassikoita, unohtamatta nuoren trumpettistin sooloja. 🎵 Pääsinpä itsekkin mukaan ihanien kyläläisten kanssa Lelusinfoniaan "kukkumaan nokkahuilulla" ja lisäksi laulamaan Kukkian valssia upeiden soittajien säestyksellä sekä yhdessä yleisön kanssa. Kylläpä oli hauskaa ja niin lämmin tunnelma! 😊🎵

Kiitos Riikka Westerlund & koko Kukkia Ensemble sekä tietenkin Aslak joukkueineen - olette rautaa! 🙌👍👍

Pauliina Pikka vasemmalla.

Lintutoimittaja *Edvard Kuiri*

Lintuasiaa

Sään suhteen kulunut kesä oli poikkeuksellisen vaihteleva. Toimituksen tietoon on tullut, että ainakin vesilintuja on ollut tavanomaista vähemmän, mutta varislintuja sitäkin enemmän. Paremman tiedon saamiseksi toimitus kääntyi kylällä tunnetun ornitologin Kulman Antin puoleen.

Minkälainen havaintovuosi tämä on ollut, verrattuna aikaisempiin?

Antti: Olen vuodesta 2004 pitänyt kirjanpitoa Kuohijoen lintulajeista. Tähän mennessä olen kirjannut 149 eri lajia, vaihdellen vuositason keskimäärin 72:n ja 108 välillä. Tämä vuosi onkin ollut hiljaisiin, vain 72 lajia, mutta vuottahan on vielä jäljellä.

Mitkä lajit ovat runsaampia ja mitä harvinaisempia?

Antti: Lammintien varrella olevilla pelloilla on lennellyt isoja naakkaparvia, mutta on siellä ollut hieman harvinaisempiakin vieraita, kuten keväällä n. 300 yksilön valkoposkihanhen parvi. Nyt syksyllä havaitsin poikkeuksellisen suuren parven keltavästäräkkejä, arviolta noin 50 yksilöä.

No mitenkäs on pöllöjen laita?

Antti: Metsissä pöllöjä en ole viime vuosina nähnyt, enkä kuullut niiden ääntelyä. Hiiri-, mehiläis-, tuuli-,nuoli- ja ruskosuohaukka sentään kaarteli peltojen yllä.

Merimetsö

Kesän aikana kylällä on tehty useita havaintoja merimetsosta, kuten muuallakin sisämaassa. Kyseessä ei ole vieraslaji, vaan eräänlainen paluumuuttaja. Nimittäin median mukaan se oli 100 vuotta sitten sukupuuton partaalla. Se on ilmeisen kova lisääntymään, arvatenkin suojelun johdosta. Sitä paitsi se on myös erittäin taitava kalastaja. Eteenkin rannikolla sen jätökset ovat saanee puut muuttumaan valkoiseksi. Näiden haittavaikutusten johdosta hallitus on poistamassa merimetsan ohella myös valkoposkihanhien rauhoitusta. Oletettavasti se saa hyväksyntänsä myös kylällä.

Kuva: Jouni Räisänen

Kalatoimittaja E. Kiviriippa

Kalastajille alkaa rapsahdella pian rikostuomioita, ellei räökkääminen lopu Iltalehti Kotimaa25.9.

Eläinsuojelulakiin on tulossa kalojen lopettamista koskevia tarkennuksia, jotka astuvat voimaan vuoden 2024 taitteessa. Jo nykyisen lainsäädännön puitteissa saaliiksi otettava tai syöttinä käytettävä kala on lopetettava mahdollisimman nopeasti ja kivuttomasti. Tarkennukset laajentavat nykyistä kirjausta eläinsuojelulaissa ja kirjaavat sen myös kalastuslakiin.

Kalatohtori

Julkaistu aiemmin Kuohijoen Sanomat 3.2018

Toimittaja tapasi vapun tienoilla kalatohtoriksi mainitun Viktor Malmisen. Hän kertoo kalastalleensa jo yli 75 vuotta. Kalastamassa hän on kertomansa mukaan käynyt lähes kaikilla tunnetuilla suomalaisilla kalavesillä kuten Kukkiolla ja Kuohijärvellä sekä kiertäneensä kalastamassa eri puolilla maailmaa, joista hän mainitsee muun muassa Euroopan suuret joet, Pohjois-Amerikan suuret järvet.

Malminen kertoi läpi elämänsä kestäneestä kalastusharrastuksesta niin vuolaasti, että toimittajalla oli vaikeuksia kirjata kaikkea muistiin. Tämän verran kuitenkin tuli muistiin merkityksi:

Kuva: Viktor Malmisen arkisto

Kalatohtori Viktor Malminen, ei väitellyt

Mie oon syntyjään Viipurin poikii ja sielhä mie kalastamaaki opin jo pikkupoikan paljon ennen sottii. Se oli niin kivvaa hommaa, jot en mie kouluskaan paljo kerint käymää. Kävin mie sentää neljä luokka kansakouluu, mut siihe se sit jäi, ko pit jottai ammattiiki saaha ko ei onkimisel näet mittää elantoo saanu. Sepän oppii mie menin ko issään puolelta on kaik olleet seppii. Niihä miust sit tulkii oikee aseseppä ja siitä olkii paljo hyötty ko sitte alko se sesonki, sillo kolkytyheksä, jota sitte jatku melkee yhtä soitto viitisen vuotta. No sitte soan aikana mie pitelin poikii asset kunnoss, mut ko hyö sai naapurilt nii paljo uussi assei, et eihä miulla olt paljookaa hommii. Niin mie sitte kalastelin ja melkei aina sain kallaa iha komppanian tarpeisii ast. Joskus niikii paljo jot pit viiä iha patalijoonan tarpeisii. Kerrankii ko verkot ol menneet iha rikki, eikä uusii olt vielä saatu, mie hain kolme käsikranaattii, otin venneen Laatokan rannasta ja soutelin kilometrin päähä, sit mie paiskasin ne käsikranaatit peräjälkee järvee. Koht ol kallaa pinnalla iha sakkeena. Mie niitä haavin sitte venneese niin paljo, jot kolme tynnyrii tul iha täytee. Siin ol haukee, ol lohhi, ahventa ja lahnaa ja jottai muutakii - oisko ollu monneja. Ehä mie ite niitä saant vietyy komppaniiaa. Hevosmies pit tilata ja vaikeeta ol hevoselkii vettä sit kuormaa. Komppanias mie sitte sain vihamiehii ko pojat joutu perkaamaa niit kalloi. Lotat ei siihe ruennu. Mie innostuin tälläsest kalastuksest ja oisin pian lähtent uuelleen. Mie meinasin jot mie piän koko rykmentin kalas, mut kapteen alko toppuutella ja sano jot - kranaattii pittää säästää muihi tarkotuksii. No sit kerrankii ko myö oltii Syväril - ja sillo ol sellane hiljane hetki ni pojat sano jot nyt pittää saaha kallaa. Mie sanoin sit yhelle Kärnän Kakelle, hää ol sellane oikee riskin olone mies Kuolemanjärvelt, jotta lähe sie miu mukkaa ni mennää hakemmaa. Mie olin asepaljal tenhnt usseit uistimia reikäisist kypärist - näet. Varusvaraston suutarilt mie sain pikilankaa ja se kävikii hyvin siimaks, ko vahvaa se ol - nii vahvaa. Viestivariklot mie hain piuharullia -ja niist tulkii hyvvi uistinkeloja. Nii myö sit lähetti Kärnän - sen kessun kans - yks ilta soutelemmaa uistinta. Hää souti ja mie piin ustinkellaa. Se olkii jännää hommaa ko toisel silmäl täyty katsoo siimaa ja toisel silmäl pit vahtii niit naapurin solttui. Kessu souti ja sano jot ei kai ne meitä ammu, ko meil ei oo asseitakaa mukan? Mie sanoin; ei kai! - Olha miul kuitekii kaks käsikranttii repus, mut en mie olt siitä mittää Kärnäälle sanonu. Siinä myö sitte soueltii monta tuntii, ko uistimme kävi kova isku. Mie sanoin kessulle, et älä sie nyt souva yhtää sil nyt on iso kala kii. Hää sano kans, jot nyt on iso kiinni, kun se vettä nii kovast jot vene lähti sen mukkaa. Mie rupesin kellaamaa siimaa, mut ei siit oikee mittää tult ko kala veti venettä ulapal päin. Siinä tul kiire päästä takasii jot ei jouvuttas naapurin puolel. Samal sitte kuulu kranaatin vihellys ja se iski kymmenen metrin päähän venneestä. Se teki sellaset aallot. jotta vene kaatu ja myö paaskaannuimme vettee. Kessu sano jot nyt uiaa rantaa. Mie sanoin, jot uiaa vaa - mut kala otetaa mukkaa. Siin veessä mie sitte solmisiin siiman vyötäsil. Sitte miekin rupesin uimaa rantaa kohe ja sain silviisii kalan tulemaan perässään. Sil viisii myö sitte päästii

rannalle. Myö kiskottii se kahtee miehee - se kala maihin. Se ol suurin hauki minkä mie oon koskaan saanu. Muita kaloi olen kyl saanut paljo isompii. Myö haettiin puntari ja punnittiin. Hauki ja paino yli 25 killoo. Sitte ko mie...soan jälkee rupesin kalastellee Hämeen suuril järvil... niin kerrankii mie - se tais olla kohta sen jälkee ko Marski kuoli...

Hetkinen - hetkinen kalatohtori!

Tuota ... tuota... eiköhän tämä riitä tällä kertaa. Ehkä voimme joskus myöhemmin jatkaa tätä juttua.

Kylhä se miul soppii, jos mie vaan oon sit elos. Sen verra mie viel jatkan jotta mie sain viis poikaa ja yhest niist tul jokin laine kalamies.

Kuhaa, kantarelleja, muikkuja ja ystävällistä auttamishalua

Teksti: Samuli Vahteristo Kuvat: Mauri Niemi ja Samuli Vahteristo

Retkiporukkamme vietti elokuun loppupuolella nautinnollisen kolmen vuorokauden kala- ja vaellusreissun Kuohijoella, Kukkialla ja Kuohijärvellä sekä Evolla. Miksi suuntasimme Kuohijoelle? Vuodesta 2008 viiden hengen ”retkiremmille” ovat tulleet tutuiksi lähes kaikki Lapin vaellusreitit, on valloitettu Haltin ja Sokostin huiput ja Pallas-Hetta. Kolutut ovat myös monet eteläisemmät kansallispuistot aina hurjia Hossan ja Koloveden melontaseikkailuja myöten.

Retkiporukkamme koostuu parista evp-amattisotilaasta **Harrista ja Samulista**, rakennusalan valtakunnallisissa johtotehtävissä toimineesta insinööristä **Maurista**, eläköityneestä tili- ja isännöintitoimistoyrittäjästä **Bjarnesta** sekä tiealan ammattilaisesta **Karista**. Tänä vuonna pitkään, viikkoja kestäväan reissuun ei ollut mahdollisuutta aikataulujen vuoksi, eikä Bjarnenkaan aikataulu ollut sopiva. Muutama vuosi sitten luin Suomen Luonto -lehestä artikkelin Kukkiajärvestä, sen puhtaasta vedestä ja isoista ahvenista. Porukassamme on niin kala- kuin erämiehiäkin, ja kun Evon retkeilyalue oli lähellä, niin miksipä ei, sinne mennään, oli porukan yhteinen päätös.

Vireät papat toivotettiin tervetulleeksi Kuohijoelle

Porukallamme on vahvat siteet Köyliönjärven kansallismaisemassa sijaitsevaan Kankaanpään kylään (www.kankaanpaankyla.net), joka valittiin Vuoden 2005 Suomen kyläksi. Tiedämme, että kyläyhdistyksistä löytyy paras asiantuntemus oman kylän asioista ja palvelutarjonnasta. Nettiselailun kautta löysin Kuohiojen Kyläyhdistys-Veparin sivuilta **Sinikka Peuran** puhelinnumeron. Iloinen naisääni vastaili kysymyksiini majoitusmahdollisuuksista ja niitä löytyi useita. Hän lupasi kysyä kyläläisiltä käyttöömmme kaksi

soutuvenettä ja kertoi myös Kustaan saunan vuokrausmahdollisuudesta. Sähköpostissa Sinikka myöhemmin lisävinkkejä antaessaan totesi: ”Pidetäänpä yhteyttä ja Ikäisekseen vireät papat, olette tervetulleita Kuohijoelle viihtymään harrastustenne parissa”.

Muutoinkin vaihdoimme ajatuksia kyliemme toiminnasta. Yhtä kaikki, maailma on pieni, samana iltana tapasin aktiiviurani parhaan työkaverini Matin hänen Säskylän kesämökkillään ja kerroin, että suunnittelemme Kukkiin reissua. Hän kertoi veljensä **Kari Vihurilan** kesäpaikasta Kuohijoella, missä veljekset olivat viettäneet lapsuuden kesiiään isovanhempiensa ja myöhemmin vanhempiensa mökillä, Matti vuoteen 2006 ja Kari edelleen. Selvisi, että Kari on armoton kalamies ja tuntee kivikkoisten järvien kalapaikat ja salakarit. Matti lupasi pyytää veljeään soittamaan ja antamaan vinkkejä kalastukseen ja kuohijokelaiseen elämänmenoon.

Olin tuskin pääsyt kotiin, kun Kari soitti ja lupasi veneensä ja perämoottorin käyttöön. Hän lupasi tulla myös oppaaksi, jos aikataulut sopivat. Majoituspaikaksi hän suositteli Kuohiojen sillan tuntumassa olevaa Jokitupaa. Heti seuraavana päivänä sain puhelimitse kiinni **Mira Mäkinen-Saarikon** ja tarjouksen Jokituvan vuokrasta sekä tukun hyviä neuvoja.

Jokitupa yllätti tasokkuudellaan

Olemme vaellusreissuilla tottuneet kaikenlaisiin majoitustiloihin, ja toisinaan telta on ollut joihinkin kohteisiin verrattuna luksusta. Perillä Jokitupa osoittautui siistiksi, hyvin varustelluksi kaksikerroksisen omakotitalon veroiseksi majoitusrakennukseksi, missä oli vuodepaikkoja runsaasti. Pihalla on iso sauna- ja majoitusrakennus sekä grillikatot. Meitä oli tällä retkellä vain neljä, mutta kymmenen hengen porukkin voisi sopuisasti nauttia oleilusta. Ja me totisesti nautimme - saunojen, kokkaillen ja päivän seikkailujen jälkeen vanhoja retkimuistoja kertaillen.

Jo heti tulopäivän iltana Kuohiojen suulta, aivan Vellinkisaaren tutumasta vieheisiin tarttui hauki ja muutama ahven. Seuraavana aamuna Kuohijärvi soi

meille saaliiksi lähes parikiloisen kuhan, jonka fileistä saimme illansuussa herkkuaaterian. Sateen uhka leijui yllä, ja lähes rallivauhdilla etenimme mutkaisia teitä 30 kilometrin matkan Evolle.

Ensipäivän saalista Vellinkisaaren kupeesta. Kala Karilla, aivot Harrilla.

Evon vaelluksesta tuli sieniretki

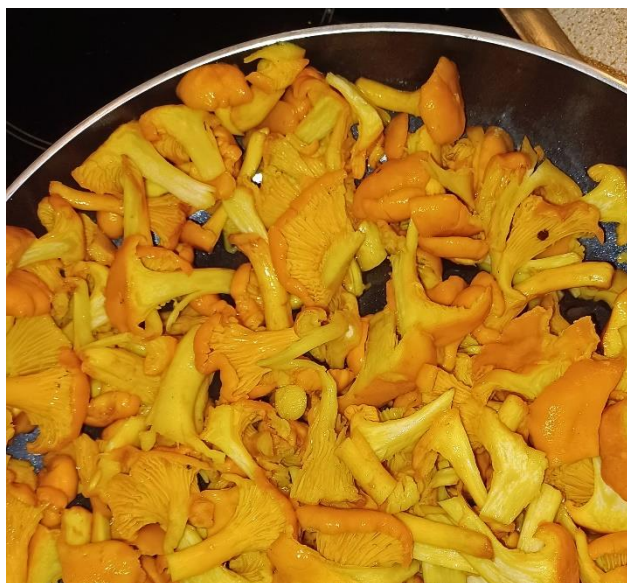
Tavoitteena oli edetä Syrjänalusenhajun polkujen kautta Ylisen Rautjärven alueelle ja sieltä takaisin. Päätimme valita pienempiä, vähemmän kuljettuja polkuja. Yllätys-yllätys, reheväkasvuisessa maastossa kartalle piirretyt polut olivat pääosin kasvillisuuden peittämiä. Korkeuserotkin olivat melkoiset (+- 30 m), varsinkin, kun piti rämpiä umpimetsässä. Taas oli sallimus puolellamme, sillä kantarelleja löytyi uskomaton määrä ja jopa mustia torvisieniä saimme pussiimme. Lampaankääpien valkoisia lakkeja oli sadoittain. Hikisenä palasimme Syrjänalusenhajun laavulle kokkailemaan nuotion iloisessa loimussa eväitämme – parahiksi juuri ennen sateen alkua. Muutamista virvoittavista pisaroista saimme toki nauttia ennen kauempaa parkkipaikalla olevan auton luokse saapumista ja paluuta Kuohijoen tukikohtaan.

Sienistä ja kuesta kokkailimme Jokituvalla uskomattoman herkkuaaterian. Parahiksi Kari ja Matti saapuivat mökille kertomaan seuraavan

päivän kalastusretkestä Kukkielle. Kari toi tuliaisina, kuinkas muuten, Virossa valmistettua Värskän Vichyä. Meillä oli puolestamme ilo tarjota kussia ja kantarellipaistosta.

Evolla laiturilla Kari (vas.) ja Harri.

Evon kantarellisaalis pannulla.

Savumuikkua ja turinointia

Sateen jälkeen uusi päivä näytti retkiremmille aurinkoiset kasvonsa ja Karin opastuksella suuntasimme kiviselle Kukkialle. Palattuamme fileerausvitsille riitti työtä. Iso ”syömähauki” ja ahvenet päätyivät Jokituvan jääkaapin pakastelokeroon odottamaan kotimatkaa. Saunan jälkeen suuntasimme Karin mökille, missä pihaan saavuttuamme savustuspöntöstä nouseva savu ja tuoksu olivat lupaus tulevasta herkkuateriasta. Karin kerrottua suvun pitkäaikaisen kesäpaikan historian saimmekin nauttia Kukkiin savumuikkua ja lisukkeita. Tapasimme illanvietossa myös ”riista/jahti-Pekan” eli **Kolehmaisena Pekan**, jolle niin lähimetsät kuin vedetkin suovat antejaan kohtuudella.

Karit kalassa (takana Kari Vihurila ja edessä Köyliönjärven kalastusmestari Kari Suonpää).

Miten voimme kyllin kiittää

Runoilija **Violeta Parran** runon sanoja mukaillen ”miten voimme kyllin kiittää”: lyhyt retkemme oli kokemusrikas ja puitteet upeat – kiitos siitä erityisesti isännällemme Karille, apulaiselleen Matille ja satakuntalaisen hunajapurkillisen verran Sinikka Peuralle. Saimme havaita, että Kuohijoen kylä on paitsi elinvoimainen kyläyhteisö, myös hieno retkipaikka, jossa mm. Jokitupa tarjoaa laadukkaan tukikohdan isommallekin porukalle. Erityiskiitos palvelualltiudesta. Jäin kuitenkin miettimään, että kalastusmatkailuun voisi saada uutta pontta ja pientä tienistiä, jos muutama kylän kalamies perustaisi kalastusopastusyrityksen. Kaltaisemme vaeltelijat ja kalamiehet eivät kaipaakaan mitään

erityisitä – veneen, oppaan ja neuvot pyyntipaikoista, uudenlaisia elämyksiä ja ennen kaikkea mukavaa yhdessäoloa niin sateessa kuin paisteessakin. Saalis on vedestä noustessaan yllätys, mutta uusi kalastuskokemus elämys.

Kukkian savuahvenet.

Kirjoittajan esittely (teksti Matti Vihurila)

Kuvateksti:

Samuli Vahteristo esittelee mielellään kylänsä aikaansaannoksia, joista useimmat on toteutettu Leader-rahoituksella ja kovalla talkootyöllä. Kyläyhdistys vuokraa taustalla näkyvää Eräelämyskeskus Kaarnikan saunaa, saunatupaa, pulahduslampea, grillikeittiötä ja erillistä tupaa. Kädessään hänellä on yksi Köyliö-seuran kuvapainotteisista kirjallisista tuotoksista: *Kansallismaisen kainalossa*.

Kapteeni evp. Samuli Vahteristo palveli ammattisotilaana Säkylään sijoitetussa Porin prikaatissa vuoteen 1996, jolloin siirtyi täysin palvelleena reserviin. Koti oli rakennettu varuskunnan viereiseen, silloisen Köyliön Kankaanpään kylään. Jo palvelusaikana syntynyt työ kirjoittaa prikaatin ja sotaväen asioista jatkui myös reservissä niin paikallislehtien kuin myös oman kylätoimikunnan, Köyliö-Seuran- julkaisujen ja seuran toimintojen parissa. Tuloksena on mittava Köyliist-kirjojen kokoelma, joka muodostaa tiedon portaas Säkylään kuuluvan Köyliön paikallishistoriaan, jossa Samulin kynänjälki näkyy – parhaillaan työn alla on legendaarisen tanssipaikka Lallintalon eli *Lalliksen* historiasta kertova teos.

Kynän ohella Samuli ja monet muut kyläaktiivit ovat käyttäneet kirvestä, lapiota, rautakankea ja vähän järeämpiäkin koneita luodakseen omalle kylälleen erilaisia harrastus- ja toimintamahdollisuuksia: uimarannat, leikkipaikat, matonpesumahdollisuudet, laavut, kodat ja seikkailureitit lähimaastoissa ovat kyläläisten kuin muidenkin käytettävissä, osa korvausta vastaan. Merkittävin tuotos on toki Eräelämuskeskus Kaarnikka: korsusauna tupineen ja pienine

majoitusmahdollisuuksineen, pulahduslampi, grillikatos, liiteri, puucee ja lopuksi Takamaan tuvan, jossa voi niin majoittautua, valmista ruokaa ja viettää mukavaa iltaa päivän retken ja saunomisen jälkeen, niin kesällä kuin talvellakin. Kaikkiin näihin on ideoinnin, raavaan työn ja talkoohengen ohella tarvittu osaamista ja tietämystä siitä, miten haja-asutusalueiden projekteihin saadaan hankittua rahoitusta mm. Leader-rahoituksen kautta.

Tietosuojalauseke

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti.

Tilaaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin.

Tilaaajatiedot ja niiden käyttö

Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaaajatiedosto tuhotaan pysyvästi.

Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27 01300 Vantaa, puh. 0408228192 raimo.maurola@elisinet.fi